

ภาคผนวก

บทภาพยนตร์สั้นเรื่อง The Impressionist

The Impressionist

โดย

ธีรพงศ์ เสรีสำราญ

1. ภายใน - ห้องนา - เช้า

ภาพใกล้แววตาของเด็กที่กำลังกระพริบ

กลุ่มของเมฆลอยค้างอยู่บนฟ้า ค่อยๆ ลอยเอื่อย ยอดข้าวที่ถูกลมพัดไหลลู่ตามลม

จ่อย (8) เด็กน้อยนั่งชิงช้ากวัดแกว่งไปมาอย่างสบายใจอยู่บนเตียงนาน้อยริมผืนนา สายตาจับจ้องไปที่รวงข้าวที่ต้องแสงแดดเข้าเป็นสีทอง รวงข้าวสีทองเด่นรำไปตามแรงลมโบก จ่อยมองสลับขึ้นไปบนท้องฟ้าบ้าง กลับลงมาที่รวงข้าวบ้าง

จ่อยจ้องมองอยู่นานไม่หิงสายตา

เลื่อนออก

ไต่เตล : THE IMPRESSIONIST

2. ภายใน-ห้องเช้า-กลางวัน

เลื่อนเข้า

เราเห็นลายเซ็นที่ถูกเขียนไว้จากปลายฟู่กันเป็นชื่อของศิลปินผู้เขียนภาพ ชื่อนั้นคือ “จิตร”

จ่อย หรือ จิตร (32) กำลังยืนมองผลงานจิตรกรรมชิ้นหนึ่งอยู่ เราเห็นลางๆ เพียงบางส่วนของงานจึงยังไม่รู้ว่า เป็นภาพอะไร จิตรค่อยๆ ม้วนภาพนี้และนำไปเก็บไว้ที่มุมห้อง

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น จิตรวิ่งวนอยู่กับการจัดเรียงของที่รัก ส่วนใหญ่แล้วเป็นอุปกรณ์ศิลปะกับม้วนภาพเขียนเก่าๆ จำนวนมาก ม้วนกระดาษเมื่อครู่เกือบจะโดนของที่กองอยู่เทลงมาทับ จิตรรีบเอื้อมมือกันไว้ได้ทัน

เสียงโทรศัพท์ยังดังอย่างต่อเนื่อง จิตรจัดการข้าวของตรงหน้ายังไม่ได้ มันจะหล่นลงมาจนได้

เสียงโทรศัพท์ยังดังอยู่ จิตรรีบคว้ากระดาษม้วนนั้นติดตัวมาด้วย ข้าวของไหลเทลงมากองรวมกัน

จิตรเดินมาที่โต๊ะกลางห้องเช่าเล็กๆของเขา จิตรกดรับ เขานิ่งฟังเสียงจากปลายสายอยู่นาน เหมือนปลายสายจะรีบบพูดอะไรบางอย่าง จิตรได้แต่นิ่งฟังด้วยสีหน้าเป็นกังวล

จิตร

เข้าใจแล้ว ได้เงินแล้ว สิริบกลับ

(เข้าใจแล้ว ได้เงินแล้วจะรีบกลับไปนะ)

3. ภายนอก - สะพานพระพุทธรูปอดฟ้า - กลางคืน

จิตรกำลังนั่งวาดภาพเหมือนให้กับลูกค้าสาวรายหนึ่ง เธอดูลูกลิ้ ลูกถนนเหมือนกำลังจะต้องรีบไปไหนต่อ

จิตรพยายามวาดภาพด้วยความตั้งใจที่ตัวแบบขยับเขยื้อนไปมา

ลูกค้า

พี่เมื่อไหร่จะเสร็จเนี่ย หนูรีบอะแฟนหนุ่มโทรตามแล้ว

(หงุดหงิด)

จิตร

ใกล้เสร็จแล้วครับ

จิตรเร่งมือเพื่อให้งานเสร็จเร็วขึ้น เขาวาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว จิตรมองไปที่มุมล่างของภาพ เขาเอื้อมมือไป กำลังจะลงชื่อแต่เหมือนนึกอะไรขึ้นได้ จึงวางดินสอลง แล้วเขียนรูปไปให้กับลูกค้าสาวรายนั้น

ลูกค้าสาวมองดูภาพ

ลูกค้า

อืม...ก็ได้อยู่อะ สวยดีนะ แต่หนูว่าตัวจริงหนูสวยกว่า 555

(หัวเราะ)

เธอเอื้อมมือไปหยิบกระเป๋าสะพายข้างที่วางไว้กับพื้น หยิบเงินออกมายื่นให้จิตร เป็นแบงก์ร้อย 3 ใบ

ลูกค้า

อ๊ะพี่

จิตร

ขอบคุณครับ

จิตรรับเงินมาและมองดูเงิน 300 บาทในมือ

เสียงรถมอเตอร์ไซด์เร่งเครื่องดังแสบแก้วหู

ตัดไป

4.ภายนอก - หน้าโฮมสเตย์ เชียงคาน - เข้ามืด

จิตร (21) นั่งคุกเข่าอยู่กับเสื่อหน้าที่พักในอ.เชียงคาน จังหวัดเลย เขากำลังรอพระสงฆ์เดินมาบิณฑบาต ไม่นานคณะสงฆ์ที่จะมารับบาตรก็เดินมาถึงหน้าที่พัก

จิตรค่อยๆหยิบข้าวเหนียวจากในกระติบใส่ลงไปในบาตรพระ จากนั้นจึงนำของคาวหวานอย่างอื่นใส่ตามลงไป จิตรประนมมือแล้วหลับตานิ่ง พระสงฆ์ค่อยๆเดินผ่านไป

มองทาจ :

จิตรปั่นจักรยานกับเพื่อนๆ

เด็กๆปั่นจักรยานเล่นกัน ยิ้มแย้ม สนุกสนาน

คนแก่นั่งเย็บผ้าอยู่ในบ้าน

คนแก่นั่งคุยกันหน้าร้านขายของ

คนหนุ่มสาว วัลย์รุ่น นั่งจิบกาแฟในร้านสวย

จิตรถ่ายรูปที่วัดเก่าแก่

มองดูต้นโพธิ์ที่แผ่กิ่งก้านงดงาม

จบมองทาจ:

5.ภายนอก -แก่งคุดคู้- เข้า

จิตรกับเพื่อนจอดจักรยานไว้ และเดินมาที่ริมโขง

จิตรมองดูสายน้ำค่อยๆไหลไปอย่างช้าๆ

จิตรหยิบกระดาษกับดินสอที่พกติดตัวมาสเก็ตภาพที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า

6.ภายนอก - ริมโขง - กลางคืน

จิตรปลื้มใจจากเพื่อนๆที่นั่งเล่นกันอยู่ เดินมาที่ริมน้ำ เขาจัดเตรียมอุปกรณ์วาดภาพและเริ่มลงมือ

จิตรค่อยๆเลือกและผสมสีที่ต้องการ

พู่กันถูกกวัดแกว่งลงบนกระดาษอย่างชำนาญ หยดสีไหลซึมลงไป แต่ละสีต่างมีที่ทางของมัน แต่เมื่อมาชนกัน มันต่างเลือนเส้นแบ่งและซึมเข้าหากัน

7.ภายนอก - ริมโขง - เข้า

จิตรเดินริมโขงไปเรื่อยๆ ฝ้ามองวิถีชีวิตผู้คนรายรอบ

เรือเล็กแล่นผ่านไปตามลำน้ำโขง

ณ จุดหนึ่ง จิตรหยุดยืนมองแสงสีทองที่สะท้อนอยู่บนผืนน้ำ

8. ภายใน - ห้องเช่า - กลางคืน

จิตรกรางม้วนกระดาษออก เราเห็นภาพแม่น้ำที่ต้องแสงทอง สวยงามอร่ามตา รายละเอียดของภาพไม่ได้ชัดเจน แต่รู้ว่าส่วนใดของภาพคืออะไร

จิตรกรมองไปที่กรอบรูปเล็กๆที่ตกอยู่บนพื้น เขาบิดฝุ่นและหยิบขึ้นมาดู

ในภาพมีจิตรกรที่ดูอ่อนวัยกว่าตอนนี้ ใฝ่สูทตัวใคร่ๆ เก๋ๆ กำลังรับประกาศนียบัตรจากบุคคลที่ดูภูมิฐานท่านหนึ่ง ด้านข้างมีภาพเขียนหนึ่งตั้งอยู่เป็นภาพวาดแม่น้ำที่มีแสงทองอร่ามจากแสงตะวันยามเช้า

ภาพใกล้เคียงประกาศนียบัตรมีข้อความเขียนว่า “รางวัลจิตรกรรมแห่งชาติ อันดับที่ ๑ ภาพ “The Golden River”

จิตรกรเอกรูปไปตั้งไว้บนชั้นใกล้ๆ แล้วมองดูภาพเขียนในมือก่อนจะม้วนกลับไป

9. ภายใน - ห้องรับแขก / บ้านของเฮียเส็ง - กลางวัน

ม้วนกระดาษถูกกางออกอย่างรวดเร็ว

ภาพแม่น้ำสีทอง

จิตรกรนั่งมองชายที่อยู่ตรงหน้ากำลังมองดูภาพเขียนของเขา อย่างสำรวจตรวจตรา เฮียเส็ง (50) ชายไทยเชื้อสายจีนผู้มีรูปร่างอ้วนท้วมสมบูรณ์วางภาพลง ถอนสายตาออกมาแล้วมองมาที่จิตรกร

เฮียเส็ง

ในที่สุดคุณก็ต้องมาขายผมจนได้

จิตร

(นิ่ง ไม่พูดอะไร)

เฮียเส็ง

แต่คุณรู้ใช่ไหมว่า มาขายผมตอนนี้ไม่ใช่ราคาเดิมแล้วนะ
 ตอนนั้น คุณเพิ่งได้รับรางวัล ใครๆก็อยากเก็บภาพเขียน
 ระดับรางวัลเพื่อเก็บกำไรกันทั้งนั้น ยิ่งถ้าในอนาคตศิลปินคนนั้นดัง
 ยิ่งไม่ต้องพูดถึงเลย

จิตร

(นิ่งฟังต่อ)

เฮียเส็ง

แต่นี้ก็ร่วม 10 ปีแล้ว ทำไมถึงเพิ่งจะมาขายผมตอนนี้ล่ะ

จิตร

(นิ่ง)

ผมมีเหตุจำเป็นนะคะ

เฮียเส็ง

งั้นหรือ อิม...ก็อย่างที่บอกนะภาพยิ่งเก่ายิ่งราคาดี

ถ้าศิลปินดัง... แต่ถ้าศิลปินไม่ดัง

(มองหน้าจิตร)

แน่ใจนะว่าจะขาย

จิตร

แน่ใจครับ

เฮียเส็งหยิบสมุดเช็คขึ้นมา แล้วเซ็นยอดเงินจำนวนหนึ่งลงไป ก่อนจะยื่นให้กับจิตร

เฮียเส็ง

ผมให้ได้เท่านี้ล่ะ

จิตรมองดูเช็คที่อยู่ตรงหน้า ก่อนจะเงยหน้ามองเฮียเส็ง และกลับมามองที่เช็คอีกครั้ง

ภาพใกล้ เห็นตัวอักษรบอกจำนวนเงิน “สองหมื่นบาทถ้วน”

ภาพจางซ้อน

10. ภายนอก - ริมโขง - เช้า

แสงตะวันยามเช้าส่องสายน้ำ แปรเปลี่ยนสายน้ำเป็นสีทอง

จิตรย์นมองแสงสีทองที่สะท้อนอยู่บนผืนน้ำ

จิตรย์นอยู่นิ่งนาน ก่อนจะนำอุปกรณ์ศิลปะมาติดตั้งและเริ่มลงมือเขียนรูป

จิตรย์นร่างภาพที่เห็นตรงหน้าด้วยสี สีส้มเหลืองเป็นสีที่ถูกใช้ ก่อนที่สีอื่นๆจะค่อยๆตามมา

จิตรย์นร่างมันอย่างชำนาญ และค่อยๆแต้มสีลงไปเรื่อยๆ

เราค่อยๆเห็นภาพเป็นรูปเป็นร่าง

ภาพแม่น้ำโขงของจิตรย์นจางซ้อนด้วยภาพแม่น้ำโขงที่อยู่ตรงหน้า

จิตรย์นวาดภาพเสร็จแล้ว เขายืนมองดูภาพที่เขาวาดสลั้บกับมองบรรยากาศจริงแท้ที่อยู่ตรงหน้า

ภาพไกล้มุมขวาล่างของรูปเขียน

มือหนึ่งยื่นเข้ามาพร้อมพู่กันมือ มือหนึ่งค้างนิ่งอยู่สักครู่ ก่อนจะแต้มลงไปเป็นชื่อ อ่านว่า “จิตรย์”

เลื่อนออก

ภาพดำ

เสียงรถทัวร์ที่กำลังเคลื่อนตัวอยู่ดังขึ้นอย่างเบาๆ ก่อนที่จะค่อยๆจางหายไป

11.ภายใน - บ้านของจิตร / ขอนแก่น - เช้า

เดือนเช้า

มือทั้งคู่ของจิตรกุมอยู่บนมือที่มีริ้วรอยของการผ่านชีวิตมาอย่างยาวนาน

จิตรนั่งอยู่ข้างๆแม่ที่นอนอยู่บนเตียง

จิตร

ยังไหวบ่แม่

(ยังไหวเนอะแม่)

แม่

ไหวอยู่ แม่ยังไหว รอเบิ่งเอ็งเป็นศิลปินใหญ่อยู่

(ไหวสิ แม่ยังไหวรอดูเอ็งเป็นศิลปินใหญ่อยู่)

จิตรมองดูแม่ด้วยแววตาเศร้า

แม่

มือได้สืได้ออกทีวีเหมือนมือนั้นอีก

(แล้วเมื่อไหร่จะได้ออกทีวีเหมือนตอนนั้นอีก)

จิตร

(เศร้ร่า)

จ๋อยเงินกล้งบ่กล้าไปออกอีกดอก

(จ๋อยเงินกล้งไม่กล้าไปออกอีกหรือ)

ผู้ฮ้ายหลาย เขาบ่ให้หรือ

(อีกอย่างขี้เหล่จะตาย เขาไม่ให้ไปหรือ)

จิตรยิ้มเป็นเชิงหยอกให้แม่

แม่ก็มีจิตรแน่น หัวเราะออกมาแล้วยิ้มอย่างมีความสุข

12.ภายนอก - ท้องนา - เช้า

มองทาจ :

กลุ่มเมฆลอยเคลื่อนอย่างช้าๆอยู่บนผืนฟ้า

ฝูงนก บินเล่นบนท้องฟ้า

ฝูงนกบินลงมาจิกต้นข้าว

ควายกำลังกินหญ้าอยู่ริมทุ่ง

ชาวนาทำกิจกรรมของตนบนผืนนา

แสงตะวันยามเช้าได้ลงบนรวงข้าว เป็นสีทองอร่ามงามตา

จบมอทนาจ :

จิตรนั่งเล่นอยู่ที่เถียงนา พลังมองไปรอบๆอย่างเพลินตา ด้านหน้าของเขามีอุปกรณ์วาดภาพตั้งอยู่เรียบร้อย

จิตรเดินลงจากเถียงนาไปที่ขาตั้งเขียนรูป จิตรบรรจงเลือกและผสมสี

เขาหยิบพู่กันออกมาจุ่มสี แล้วแต้มลงบนกระดาษ

เม็ดสีซึมลงไปบนกระดาษ เป็นสีทองสวยงาม

ทุ่งนาสีเขียว รวงข้าวสีทอง ไหวล้อลู่ลม

ภาพใกล้แววตาที่มุ่งมั่นและเปี่ยมสุขของจิตร

จบ.